

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2021r.

Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, Wydział VI Karny **w składzie:**

Przewodniczący: sędzia Robert Grześ

Protokolant: prot. sąd. Agnieszka Ćwiklińska

z udziałem Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu – Wojciecha Zysnarskiego,

po rozpoznaniu na rozprawie,

sprawy przeciwko:

D. S., s. Z. i J. z domu W., ur. (...) w P.,

oskarżonemu o to, że:

I. w dniu 17 lipca 2013 r. w P., działając w imieniu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. (poprzednio (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.), będąc jako biegły rewident osobą uprawnioną do badania sprawozdań finansowych sporządził niezgodną ze stanem faktycznym opinię o sprawozdaniu finansowym i stanowiących podstawę jego sporządzenia księgach rachunkowych (...)w W. za rok 2012, w której, wbrew posiadanym informacjom o sytuacji finansowej jednostki w badanym okresie wskazał, że za wyjątkiem zgłoszonych zastrzeżeń, zbadane sprawozdanie finansowe we wszystkich aspektach:

- przedstawia rzetelnie i jasno informacje istotne dla oceny sytuacji majątkowej i finansowej jednostki na dzień 31 grudnia 2012 r., jak też jej wyniku finansowego za rok obrotowy od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2012 r.,

- zostało sporządzone zgodnie z wymagającymi zastosowania zasadami (polityką) rachunkowości oraz na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg rachunkowych,

- jest zgodne z wpływającymi na treść sprawozdania finansowego przepisami prawa i postanowieniami statutu jednostki,

oraz w której jednocześnie:

- nie odniósł się do stwierdzonych przez Głównego Inspektora Informacji Finansowej oraz Komisję Nadzoru Finansowego naruszeń i ich wpływu na prawidłowość sprawozdania finansowego oraz stanowiących podstawę jego sporządzenia ksiąg rachunkowych, a także nie odniósł się do wszczęcia w dniu 18 marca 2013 r. przez Komisję Nadzoru Finansowego postępowania administracyjnego w sprawie ustanowienia zarządu komisarycznego w (...),

- nie dokonał oceny systemu księgowości i kontroli wewnętrznej kontrolowanej jednostki pod względem zapewnienia kompletnego ujęcia zdarzeń po dniu bilansowym i ich odniesienia do właściwego okresu oraz nie udokumentował sprawdzenia zapisów księgowych figurujących w księgach w roku następnym po badanym oraz odniesienia się do rzeczywistej wartości szacowanych wielkości,

- nie rozpoznał i nie ocenił ryzyka wystąpienie nadużyć i naruszeń prawa w obliczu treści ustaleń pokontrolnych poczynionych przez (...), Głównego Inspektora Informacji Finansowej oraz Komisji Nadzoru Finansowego, jak również ustalił poziom istotności badania na niewłaściwym, tj. zbyt wysokim poziomie,

- nie wskazał w dostrzeżonych przez siebie zastrzeżeniach do opinii z badania sprawozdania finansowego ich zasięgu i nie określił wielkości wpływu zakwestionowanego zjawiska na sprawozdanie finansowe,

tj. o przestępstwo z art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. - Dz. U. z 2017 r., poz. 2342 z późn. zm.),

II. W dniu 7 kwietnia 2014 r. w P., działając w imieniu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. (poprzednio (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.), będąc jako biegły rewident osobą uprawnioną do badania sprawozdań finansowych sporządził niezgodną ze stanem faktycznym opinię o sprawozdaniu finansowym i stanowiących podstawę jego sporządzenia księgach rachunkowych (...) w W. za rok 2013, w której, wbrew posiadanym informacjom o sytuacji finansowej jednostki w badanym okresie wskazał, że za wyjątkiem zgłoszonych zastrzeżeń, zbadane sprawozdanie finansowe we wszystkich aspektach:

- przedstawia rzetelnie i jasno informacje istotne dla oceny sytuacji majątkowej i finansowej jednostki na dzień 31 grudnia 2013 r., jak też jej wyniku finansowego za rok obrotowy od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2013 r.,

- zostało sporządzone zgodnie z wymagającymi zastosowania zasadami (polityką) rachunkowości oraz na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg rachunkowych,

- jest zgodne z wpływającymi na treść sprawozdania finansowego przepisami prawa i postanowieniami statutu jednostki,

- potwierdza stosowanie przez (...) obowiązujących zasad w zakresie ostrożności, określonych w odrębnych przepisach,

- zawiera prawidłowo oszacowany współczynnik wypłacalności

oraz w której jednocześnie:

- nie odniósł się do stwierdzonych przez Głównego Inspektora Informacji Finansowej oraz Komisję Nadzoru Finansowego naruszeń i ich wpływu na prawidłowość sprawozdania finansowego oraz stanowiących podstawę jego sporządzenia ksiąg rachunkowych, a także nie odniósł się do wszczęcia w dniu 18 marca 2013 r. przez Komisję Nadzoru Finansowego postępowania administracyjnego w sprawie ustanowienia zarządu komisarycznego w (...),

- nie odniósł się do kwestii występowania poważnych zagrożeń dla kontynuacji działalności jednostki, o których jednostka nie poinformowała w sprawozdaniu finansowym i sprawozdaniu z działalności, zwłaszcza w obliczu zagrożeń dla bezpieczeństwa środków pieniężnych zdeponowanych w (...) w W. zidentyfikowanych przez Komisję Nadzoru Finansowego,

- nie dokonał oceny systemu księgowości i kontroli wewnętrznej kontrolowanej jednostki pod względem zapewnienia kompletnego ujęcia zdarzeń po dniu bilansowym i ich odniesienia do właściwego okresu oraz nie udokumentował sprawdzenia zapisów księgowych figurujących w księgach w roku następnym po badanym oraz odniesienia się do rzeczywistej wartości szacowanych wielkości,

- nie rozpoznał i nie ocenił ryzyka wystąpienia nadużyć i naruszeń prawa w obliczu treści ustaleń pokontrolnych poczynionych przez (...), Głównego Inspektora (...) Finansowej oraz Komisji Nadzoru Finansowego, jak również ustalił poziom istotności badania na niewłaściwym, tj. zbyt wysokim poziomie,

- nie wskazał w dostrzeżonych przez siebie zastrzeżeniach do opinii z badania sprawozdania finansowego ich zasięgu i nie określił wielkości wpływu zakwestionowanego zjawiska na sprawozdanie finansowe,

tj. o przestępstwo z art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 o rachunkowości (t.j. - Dz. U. z 2017 r., poz. 2342 z późn. zm.);

orzeka:

Oskarżonego D. S. uznaje za winnego zarzucanych mu czynów, popełnionych w sposób i okolicznościach wyżej opisanych w pkt. I i II,

tj. dwukrotnie przestępstwa określonego w art. 78 ust. 1 Ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz.U. Nr 121, poz. 591, tj. z dnia 17 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 217)),

i za to skazuje:

1. Za czyn opisany wyżej w pkt. I,

1.1. na podstawie art. art. 78 ust. 1 Ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz.U. Nr 121, poz. 591, tj. z dnia 17 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 217)) i w zw. z art. 11 § 1 przepisów wprowadzających Kodeks karny (Dz.U. z 1997 r. Nr 88, poz. 554) i art. 33 § 1 i 3 kk, na karę grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 225 (dwieście dwadzieścia pięć) złotych;

1.2. na podstawie art.. 41 § 1 kk w zw. z art. 43 § 1 kk, orzeka zakaz wykonywania zawodu biegłego rewidenta przez okres 4 (cztery) lat,

2. Za czyn opisany wyżej w pkt. II,

2.1. na podstawie art. art. 78 ust. 1 Ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz.U. Nr 121, poz. 591, tj. z dnia 17 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 217)) i w zw. z art. 11 § 1 przepisów wprowadzających Kodeks karny (Dz.U. z 1997 r. Nr 88, poz. 554) i art. 33 § 1 i 3 kk, na karę grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 225 (dwieście dwadzieścia pięć) złotych;

2.2. na podstawie art. 41 § 1 kk w zw. z art. 43 § 1 kk, orzeka zakaz wykonywania zawodu biegłego rewidenta przez okres 4 (cztery) lat,

3. na podstawie art. 85 § 1 kk w zw. z art. 85a kk i art. 86 § 1 kk i w zw. z art. 90 § 2 kk, w miejsce wyżej orzeczonych w pkt. 1.1 i 2.1 kar grzywien orzeka łączną karę grzywny wymiarze 260 (dwieście sześćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 225 (dwieście dwadzieścia pięć) złotych, a ponadto w miejsce zakazów orzeczonych w pkt. 1.2 i 2.2 orzeka łączny zakaz wykonywania zawodu biegłego rewidenta przez okres 6 (sześć) lat;

4. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 7 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. 1983 r. Nr 49 poz. 223), zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości wysokości 336,40 (trzysta trzydzieści sześć 40/100) złotych oraz opłatę w wysokości 5'850 (pięć tysięcy osiemset pięćdziesiąt) złotych;

sędzia Robert Grześ

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	VI K 954/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. S.	W dniu 17 lipca 2013 r. w P., działając w imieniu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. (poprzednio (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.), będąc jako biegły rewident osobą uprawnioną do badania sprawozdań finansowych sporządził niezgodną ze stanem faktycznym opinię o sprawozdaniu finansowym i stanowiących podstawę jego sporządzenia księgach rachunkowych (...) w W. za rok 2012, w której, wbrew posiadanym informacjom o sytuacji finansowej jednostki w badanym okresie wskazał,	

że za wyjątkiem zgłoszonych zastrzeżeń, zbadane sprawozdanie finansowe we wszystkich aspektach:

- przedstawia rzetelnie i jasno informacje istotne dla oceny sytuacji majątkowej i finansowej jednostki na dzień 31 grudnia 2012 r., jak też jej wyniku finansowego za rok obrotowy od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2012 r.,

- zostało sporządzone zgodnie z wymagającymi zastosowania zasadami (polityką) rachunkowości oraz na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg rachunkowych,

- jest zgodne z wpływającymi na treść sprawozdania finansowego przepisami prawa i postanowieniami statutu jednostki,

oraz w której jednocześnie:

- nie odniósł się do stwierdzonych przez Głównego Inspektora Informacji Finansowej oraz Komisję Nadzoru Finansowego naruszeń i ich wpływu na prawidłowość sprawozdania finansowego oraz stanowiących podstawę jego sporządzenia ksiąg rachunkowych, a także nie odniósł się do wszczęcia w dniu 18 marca

2013 r. przez Komisję Nadzoru Finansowego postępowania administracyjnego w sprawie ustanowienia zarządu komisarycznego w (...),

- nie dokonał oceny systemu księgowości i kontroli wewnętrznej kontrolowanej jednostki pod względem zapewnienia kompletnego ujęcia zdarzeń po dniu bilansowym i ich odniesienia do właściwego okresu oraz nie udokumentował sprawdzenia zapisów księgowych figurujących w księgach w roku następnym po badanym oraz odniesienia się do rzeczywistej wartości szacowanych wielkości,

- nie rozpoznał i nie ocenił ryzyka wystąpienie nadużyć i naruszeń prawa w obliczu treści ustaleń pokontrolnych poczynionych przez (...), Głównego Inspektora Informacji Finansowej oraz Komisji Nadzoru Finansowego, jak również ustalił poziom istotności badania na niewłaściwym, tj. zbyt wysokim poziomie,

- nie wskazał w dostrzeżonych przez siebie zastrzeżeniach do opinii z badania sprawozdania finansowego ich zasięgu i nie określił wielkości wpływu zakwestionowanego

		<p>zjawiska na sprawozdanie finansowe,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. - Dz. U. z 2017 r., poz. 2342 z późn. zm.)</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony D. S. w dniu 17 lipca 2013 r. w P., działając w imieniu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. (poprzednio (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.), będąc jako biegły rewident osobą uprawnioną do badania sprawozdań finansowych sporządził niezgodną ze stanem faktycznym opinię o sprawozdaniu finansowym i stanowiących podstawę jego sporządzenia księgach rachunkowych (...) w W. za rok 2012, w której, wbrew posiadanym informacjom o sytuacji finansowej jednostki w badanym okresie wskazał, że za wyjątkiem zgłoszonych zastrzeżeń, zbadane sprawozdanie finansowe we wszystkich aspektach:</p> <p>- przedstawia rzetelnie i jasno informacje istotne dla oceny sytuacji majątkowej i finansowej jednostki na dzień 31 grudnia 2012 r., jak też jej wyniku finansowego za rok obrotowy od 1 stycznia</p>	<p>Zawiadomienie o przestępstwie wraz z załącznikami; uchwała nr (...)w sprawie raportu z kontroli; opinia i raport z badania za rok obrotowy 2012; sprawozdanie finansowe (...) za 2012 rok; opinia i raport z badania za rok obrotowy 2013; sprawozdanie finansowe (...) za 2013 rok; raport z kontroli wraz z protokołem nr (...); pismo z dn. 12.04.2016 r.; informacja KKN w sprawie zastrzeżeń do protokołu kontroli planowej; wystąpienie pokontrolne; pismo z dn. 27.09.2016 r.; aneks do raportu z kontroli z dn. 27.09.2016 r.; wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego; aneks do raportu z kontroli z dn. 22.11.2016 r.; aneks do wystąpienia pokontrolnego; pismo z dn. 07.11.2016 r.; odpis KRS; życiorys zawodowy; odpis postanowienia z dn. 05.02.2015 r.; pismo z dn. 10.03.2017 r.; pismo PO</p>	<p>k. 1-4;</p> <p>k. 7-8;</p> <p>k. 29-67;</p> <p>k. 68-82;</p> <p>k. 83-127;</p> <p>k.129-158, 567-576;</p> <p>k. 159-171;</p> <p>k. 172-196;</p> <p>k. 197-203;</p> <p>k. 204-210;</p> <p>k. 211-212;</p> <p>k. 213-217;</p> <p>k. 219-220;</p> <p>k. 221;</p> <p>k. 222-224;</p> <p>k. 233-241;</p> <p>k. 243-246;</p> <p>k. 253;</p> <p>k. 254;</p> <p>k. 255-256;</p>	

<p>2012 r. do 31 grudnia 2012 r.,</p> <ul style="list-style-type: none"> - zostało sporządzone zgodnie z wymagającymi zastosowania zasadami (polityką) rachunkowości oraz na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg rachunkowych, - jest zgodne z wpływającymi na treść sprawozdania finansowego przepisami prawa i postanowieniami statutu jednostki, <p>oraz w której jednocześnie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nie odniósł się do stwierdzonych przez Głównego Inspektora (...) Finansowej oraz Komisję Nadzoru Finansowego naruszeń i ich wpływu na prawidłowość sprawozdania finansowego oraz stanowiących podstawę jego sporządzenia ksiąg rachunkowych, a także nie odniósł się do wszczęcia w dniu 18 marca 2013 r. przez Komisję Nadzoru Finansowego postępowania administracyjnego w sprawie ustanowienia zarządu komisarycznego w (...), - nie dokonał oceny systemu księgowości i kontroli wewnętrznej kontrolowanej jednostki pod względem zapewnienia kompletnego ujęcia zdarzeń po 	<p>w G. z dn. 03.03.2017 r.; postanowienie z dn. 19.03.2015 r.; sprawozdanie podkomisji nadzwyczajnej do spraw realizacji ustaw o (...); odpis protokołu z kontroli doraźnej w (...) przeprowadzonej przez Krajową (...); zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa; protokół pokontrolny (...); pismo PO w B.; raporty pokontrolne (...); zawiadomienie o wszczęciu post. administracyjnego; decyzja z dn. 04.11.2014 r.; pismo PO w W. z dn. 31.05.2017r.; wydruk KRS (...); umowa z dn. 10.10.2013 r.; umowa z dn. 03.07.2013 r.; pismo PO w G. z dn. 28.08.2017 r.; pismo Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego (...) z dn. 30.08.2017 r.; pismo z dn. 17.10.2017 r.; protokoły weryfikacji badania sprawozdania finansowego; protokół oględzin; pismo PO W. – P. w W. z dn. 07.02.2017 r. wraz z załącznikami; pismo (...) z dn. 06.02.2018 r.; dane o karalności – D. S.; kserokopie akt XXIII Gz 687/16 Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy; pismo pełnomocnika syndyka z dn. 24.04.2018 r. wraz z załącznikami; pismo PO w G. z dn. 12.04.2018 r.; pismo Krajowego Rzecznika</p>	<p>k. 262-269;</p> <p>k. 271-301;</p> <p>k. 307-367;</p> <p>k. 369-382;</p> <p>k. 384-398;</p> <p>k. 411;</p> <p>k. 416-500;</p> <p>k. 501;</p> <p>k. 502-533;</p> <p>k. 546-548;</p> <p>k. 551-563;</p> <p>k. 583-586;</p> <p>k. 587-590;</p> <p>k. 597;</p> <p>k. 598;</p> <p>k. 616;</p> <p>k. 622-628;</p> <p>k. 676-678;</p> <p>k. 679-688;</p> <p>k. 689;</p> <p>k. 709;</p> <p>k. 720-968;</p> <p>k. 968-981;</p> <p>k. 987;</p> <p>k. 1014;</p> <p>k. 1134-1152;</p> <p>k. 1259-1263, 1266-1283;</p> <p>k. 1264-1265;</p> <p>k. 1341-1394;</p>
---	---	--

<p>dniu bilansowym i ich odniesienia do właściwego okresu oraz nie udokumentował sprawdzenia zapisów księgowych figurujących w księgach w roku następnym po badanym oraz odniesienia się do rzeczywistej wartości szacowanych wielkości,</p> <p>- nie rozpoznał i nie ocenił ryzyka wystąpienie nadużyć i naruszeń prawa w obliczu treści ustaleń pokontrolnych poczynionych przez (...), Głównego Inspektora Informacji Finansowej oraz Komisji Nadzoru Finansowego, jak również ustalił poziom istotności badania na niewłaściwym, tj. zbyt wysokim poziomie,</p> <p>- nie wskazał w dostrzeżonych przez siebie zastrzeżeniach do opinii z badania sprawozdania finansowego ich zasięgu i nie określił wielkości wpływu zakwestionowanego zjawiska na sprawozdanie finansowe.</p>	<p>Dyscyplinarnego (...) z dn. 17.04.2018r.; harmonogram działań (...) ws. (...); kserokopia artykułu prasowego; kalendarium afery (...); dokumentacja przedłożona przez oskarżonego w dniu 01.10.2020r.; dokumentacja przedłożona przez oskarżonego w dniu 21.01.2021r.;</p>	<p>k. 1428-1441</p>	
<p>Zeznania A. J. (1), M. N. i J. N.</p>	<p>k. 1157-1161 w zw. z k. 405-406;</p> <p>k. 1161-1162 w zw. z k. 565-566, 1026-1028;</p> <p>k. 1207-1208 w zw. z k. 1037-1040</p>		
<p>Zeznania M. G. (1), J. P. i M. G. (2)</p>	<p>k. 1165-1167 w zw. z k. 640-642;</p>		

	<p>k. 1168-1169 w zw. z k. 651-653;</p> <p>k. 1285-1286 w zw. z k. 655-657</p>	
<p>Zeznania W. K., P. W., R. S., P. G., I. T., A. K., K. D., A. F. i K. W.</p>	<p>k. 1208-1209 w zw. z k. 578-581;</p> <p>k. 1209 w zw. z k. 591-594;</p> <p>k. 1228-1231 w zw. z k. 619-622;</p> <p>k. 1167 w zw. z k. 630-632;</p> <p>k. 1167-1168 w zw. z k. 644-646;</p> <p>k. 667-669 w zw. z k. 1185-1186;</p> <p>k. 1231 w zw. z k. 691-692;</p> <p>k. 1186 w zw. z k. 697-698;</p> <p>k. 1185 w zw. z k. 701-702</p>	
<p>Zeznania W. S.</p>	<p>k. 1185-1186 w zw. z k. 662-664</p>	
<p>1.1.2.</p>	<p>D. S.</p>	<p>W dniu 7 kwietnia 2014 r. w P., działając w imieniu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. (poprzednio (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.), będąc jako biegły rewident osobą uprawnioną do badania sprawozdań finansowych sporządził niezgodną ze stanem faktycznym opinię o sprawozdaniu finansowym i stanowiących podstawę jego sporządzenia księgach rachunkowych (...) w W. za rok 2013, w której, wbrew posiadanym informacjom o sytuacji finansowej jednostki w</p>

badanym okresie wskazał, że za wyjątkiem zgłoszonych zastrzeżeń, zbadane sprawozdanie finansowe we wszystkich aspektach:

- przedstawia rzetelnie i jasno informacje istotne dla oceny sytuacji majątkowej i finansowej jednostki na dzień 31 grudnia 2013 r., jak też jej wyniku finansowego za rok obrotowy od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2013 r.,

- zostało sporządzone zgodnie z wymagającymi zastosowania zasadami (polityką) rachunkowości oraz na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg rachunkowych,

- jest zgodne z wpływającymi na treść sprawozdania finansowego przepisami prawa i postanowieniami statutu jednostki,

- potwierdza stosowanie przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo – kredytową obowiązujących zasad w zakresie ostrożności, określonych w odrębnych przepisach,

- zawiera prawidłowo oszacowany współczynnik wypłacalności

oraz w której jednocześnie:

- nie odniósł się do stwierdzonych przez

Głównego Inspektora Informacji Finansowej oraz Komisję Nadzoru Finansowego naruszeń i ich wpływu na prawidłowość sprawozdania finansowego oraz stanowiących podstawę jego sporządzenia ksiąg rachunkowych, a także nie odniósł się do wszczęcia w dniu 18 marca 2013 r. przez Komisję Nadzoru Finansowego postępowania administracyjnego w sprawie ustanowienia zarządu komisarycznego w (...),

- nie odniósł się do kwestii występowania poważnych zagrożeń dla kontynuacji działalności jednostki, o których jednostka nie poinformowała w sprawozdaniu finansowym i sprawozdaniu z działalności, zwłaszcza w obliczu zagrożeń dla bezpieczeństwa środków pieniężnych zdeponowanych w (...) w W. zidentyfikowanych przez Komisję Nadzoru Finansowego,

- nie dokonał oceny systemu księgowości i kontroli wewnętrznej kontrolowanej jednostki pod względem zapewnienia kompletnego ujęcia zdarzeń po dniu bilansowym i ich odniesienia do właściwego okresu oraz nie udokumentował

		<p>sprawdzenia zapisów księgowych figurujących w księgach w roku następnym po badanych oraz odniesienia się do rzeczywistej wartości szacowanych wielkości,</p> <p>- nie rozpoznał i nie ocenił ryzyka wystąpienie nadużyć i naruszeń prawa w obliczu treści ustaleń pokontrolnych poczynionych przez (...), Głównego Inspektora (...) Finansowej oraz Komisji Nadzoru Finansowego, jak również ustalił poziom istotności badania na niewłaściwym, tj. zbyt wysokim poziomie,</p> <p>- nie wskazał w dostrzeżonych przez siebie zastrzeżeniach do opinii z badania sprawozdania finansowego ich zasięgu i nie określił wielkości wpływu zakwestionowanego zjawiska na sprawozdanie finansowe,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 o rachunkowości (t.j. - Dz. U. z 2017 r., poz. 2342 z późn. zm.)</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony D. S. w dniu 7 kwietnia 2014 r. w P., działając w imieniu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. (poprzednio (...) Sp. z	Zawiadomienie o przestępstwie wraz z załącznikami; uchwała nr (...) w sprawie raportu z kontroli; opinia i	k. 1-4; k. 7-8; k. 29-67;	

o.o. z siedzibą w P.), będąc jako biegły rewident osobą uprawnioną do badania sprawozdań finansowych sporządził niezgodną ze stanem faktycznym opinię o sprawozdaniu finansowym i stanowiących podstawę jego sporządzenia księgach rachunkowych (...) w W. za rok 2013, w której, wbrew posiadanym informacjom o sytuacji finansowej jednostki w badanym okresie wskazał, że za wyjątkiem zgłoszonych zastrzeżeń, zbadane sprawozdanie finansowe we wszystkich aspektach:

- przedstawia rzetelnie i jasno informacje istotne dla oceny sytuacji majątkowej i finansowej jednostki na dzień 31 grudnia 2013 r., jak też jej wyniku finansowego za rok obrotowy od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2013 r.,

- zostało sporządzone zgodnie z wymagającymi zastosowania zasadami (polityką) rachunkowości oraz na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg rachunkowych,

- jest zgodne z wpływającymi na treść sprawozdania finansowego przepisami prawa i postanowieniami statutu jednostki,

- potwierdza stosowanie przez (...) obowiązujących

raport z badania za rok obrotowy 2012; sprawozdanie finansowe (...) za 2012 rok; opinia i raport z badania za rok obrotowy 2013; sprawozdanie finansowe (...) za 2013 rok; raport z kontroli wraz z protokołem nr (...); pismo z dn. 12.04.2016 r.; informacja KKN w sprawie zastrzeżeń do protokołu kontroli planowej; wystąpienie pokontrolne; pismo z dn. 27.09.2016 r.; aneks do raportu z kontroli z dn. 27.09.2016 r.; wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego; aneks do raportu z kontroli z dn. 22.11.2016 r.; aneks do wystąpienia pokontrolnego; pismo z dn. 07.11.2016 r.; odpis KRS; życiorys zawodowy; odpis postanowienia z dn. 05.02.2015 r.; pismo z dn. 10.03.2017 r.; pismo PO w G. z dn. 03.03.2017 r.; postanowienie z dn. 19.03.2015 r.; sprawozdanie podkomisji nadzwyczajnej do spraw realizacji ustaw o (...); odpis protokołu z kontroli doraźnej w (...) przeprowadzonej przez Krajową (...); zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa; protokół pokontrolny (...); pismo PO w B.; raporty pokontrolne (...); zawiadomienie o wszczęciu post. administracyjnego; decyzja z dn. 04.11.2014 r.; pismo PO w W. z

k. 68-82;
k. 83-127;
k.129-158, 567-576;
k. 159-171;
k. 172-196;
k. 197-203;
k. 204-210;
k. 211-212;
k. 213-217;
k. 219-220;
k. 221;
k. 222-224;
k. 233-241;
k. 243-246;
k. 253;
k. 254;
k. 255-256;
k. 262-269;
k. 271-301;
k. 307-367;
k. 369-382;
k. 384-398;
k. 411;
k. 416-500;
k. 501;
k. 502-533;
k. 546-548;
k. 551-563;
k. 583-586;

<p>zasad w zakresie ostrożności, określonych w odrębnych przepisach,</p> <p>- zawiera prawidłowo oszacowany współczynnik wypłacalności</p> <p>oraz w której jednocześnie:</p> <p>- nie odniósł się do stwierdzonych przez Głównego Inspektora Informacji Finansowej oraz Komisję Nadzoru Finansowego naruszeń i ich wpływu na prawidłowość sprawozdania finansowego oraz stanowiących podstawę jego sporządzenia ksiąg rachunkowych, a także nie odniósł się do wszczęcia w dniu 18 marca 2013 r. przez Komisję Nadzoru Finansowego postępowania administracyjnego w sprawie ustanowienia zarządu komisarycznego w (...),</p> <p>- nie odniósł się do kwestii występowania poważnych zagrożeń dla kontynuacji działalności jednostki, o których jednostka nie poinformowała w sprawozdaniu finansowym i sprawozdaniu z działalności, zwłaszcza w obliczu zagrożeń dla bezpieczeństwa środków pieniężnych zdeponowanych w (...) w W. zidentyfikowanych</p>	<p>dn. 31.05.2017r.; wydruk KRS (...); umowa z dn. 10.10.2013 r.; umowa z dn. 03.07.2013 r.; pismo PO w G. z dn. 28.08.2017 r.; pismo Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego (...) z dn. 30.08.2017 r.; pismo z dn. 17.10.2017 r.; protokoły weryfikacji badania sprawozdania finansowego; protokół oględzin; pismo PO W. – P. w W. z dn. 07.02.2017 r. wraz z załącznikami; pismo (...) z dn. 06.02.2018 r.; dane o karalności – D. S.; kserokopie akt XXIII Gz 687/16 Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy; pismo pełnomocnika syndyka z dn. 24.04.2018 r. wraz z załącznikami; pismo PO w G. z dn. 12.04.2018 r.; pismo Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego (...) z dn. 17.04.2018r.; harmonogram działań (...) ws. (...); kserokopia artykułu prasowego; kalendarium afery (...); dokumentacja przedłożona przez oskarżonego w dniu 01.10.2020r.; dokumentacja przedłożona przez oskarżonego w dniu 21.01.2021r.;</p>	<p>k. 587-590;</p> <p>k. 597;</p> <p>k. 598;</p> <p>k. 616;</p> <p>k. 622-628;</p> <p>k. 676-678;</p> <p>k. 679-688;</p> <p>k. 689;</p> <p>k. 709;</p> <p>k. 720-968;</p> <p>k. 968-981;</p> <p>k. 987;</p> <p>k. 1014;</p> <p>k. 1134-1152;</p> <p>k. 1259-1263, 1266-1283;</p> <p>k. 1264-1265;</p> <p>k. 1341-1394;</p> <p>k. 1428-1441</p>
---	---	--

<p>przez Komisję Nadzoru Finansowego,</p> <ul style="list-style-type: none"> - nie dokonał oceny systemu księgowości i kontroli wewnętrznej kontrolowanej jednostki pod względem zapewnienia kompletnego ujęcia zdarzeń po dniu bilansowym i ich odniesienia do właściwego okresu oraz nie udokumentował sprawdzenia zapisów księgowych figurujących w księgach w roku następnym po badanym oraz odniesienia się do rzeczywistej wartości szacowanych wielkości, - nie rozpoznał i nie ocenił ryzyka wystąpienie nadużyć i naruszeń prawa w obliczu treści ustaleń pokontrolnych poczynionych przez (...) Głównego Inspektora (...) Finansowej oraz Komisji Nadzoru Finansowego, jak również ustalił poziom istotności badania na niewłaściwym, tj. zbyt wysokim poziomie, - nie wskazał w dostrzeżonych przez siebie zastrzeżeniach do opinii z badania sprawozdania finansowego ich zasięgu i nie określił wielkości wpływu zakwestionowanego zjawiska na sprawozdanie finansowe. 			
<p>Zeznania A. J. (1), M. N. i J. N.</p>	<p>k. 1157-1161 w zw. z k. 405-406;</p>		

	<p>k. 1161-1162 w zw. z k. 565-566, 1026-1028;</p> <p>k. 1207-1208 w zw. z k. 1037-1040</p>		
<p>Zeznania M. G. (1), J. P. i M. G. (2)</p>	<p>k. 1165-1167 w zw. z k. 640-642;</p> <p>k. 1168-1169 w zw. z k. 651-653;</p> <p>k. 1285-1286 w zw. z k. 655-657</p>		
<p>Zeznania W. K., P. W., R. S., P. G., I. T., A. K., K. D., A. F. i K. W.</p>	<p>k. 1208-1209 w zw. z k. 578-581;</p> <p>k. 1209 w zw. z k. 591-594;</p> <p>k. 1228-1231 w zw. z k. 619-622;</p> <p>k. 1167 w zw. z k. 630-632;</p> <p>k. 1167-1168 w zw. z k. 644-646;</p> <p>k. 667-669 w zw. z k. 1185-1186;</p> <p>k. 1231 w zw. z k. 691-692;</p> <p>k. 1186 w zw. z k. 697-698;</p> <p>k. 1185 w zw. z k. 701-702</p>		
<p>Zeznania W. S.</p>	<p>k. 1185-1186 w zw. z k. 662-664</p>		
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	

1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>Zeznania A. J. (1), M. N. i J. N.</p>	<p>Zeznania tych świadków były dla Sądu kluczowe w zakresie stwierdzenia, że oskarżony swoim działaniem dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów.</p> <p>A. J. (1) wskazała, że kontrola przeprowadzona w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., obejmująca dokumentację badania sprawozdań finansowych (...) za lata 2012 i 2013, wykazała, że opinie sporządzone przez oskarżonego zawierają niezgodne ze stanem faktycznym informacje o sprawozdaniach finansowych i stanowiących podstawę ich sporządzenia księgach rachunkowych oraz sytuacji finansowo-majątkowej (...). Należało dać wiarę świadkowi co do jej twierdzeń, że oskarżony miał wiedzę o kontrolach przeprowadzonych przez</p>	

(...) w kwietniu 2013r. oraz (...) w kwietniu 2013r., styczniu 2014r. i marcu 2014r. w (...), ponieważ protokoły z w/w kontroli zostały oskarżonemu udostępnione przez (...) podczas badania i stanowią część dokumentacji z badania. Wyniki tych kontroli natomiast stanowiły podstawę do skierowania przez (...) zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez członków zarządu (...) i jej pracowników w zw. z naruszeniem przepisów Ustawy o przeciwdziałaniu praniu brudnych pieniędzy. Z zeznań świadka wynikało, że w sporządzonych przez D. S. opiniach, pomimo udostępnienia oskarżonemu w/w informacji, nie odniósł się on do stwierdzonych naruszeń i ich wpływu na prawidłowość sporządzonych sprawozdań i ksiąg rachunkowych. Świadek w złożonych przez siebie szczegółowych i spójnych zeznaniach wyszczególniła jakich elementów zabrakło w opiniach oskarżonego. Świadek zwróciła uwagę, że z dokumentacji, w której zawarte były ustalenia pokontrolne po kontrolach przeprowadzonych w (...) przez (...) i (...) były informacje wskazujące, że sytuacja (...) była wysoce niepokojąca – a mimo to

w opiniach sporządzonych przez oskarżonego nie ma odniesień do kwestii poruszanych przez organy nadzoru finansowego. Opinie oskarżonego nie odzwierciedlały rzeczywistej ówczesnej sytuacji (...). Świadek zwróciła uwagę na konieczność przygotowania się biegłego do przeprowadzenia kontroli, jak np. sprawdzenie na stronach organów państwowych czy nie ma informacji o wszczętych postępowaniach, czy w mediach nie ma informacji, na które należałoby zwrócić uwagę. Biegły w przypadku powzięcia jakichkolwiek wątpliwości może także zwrócić się z pytaniem do organu nadzoru finansowego np. (...) a wynik tych czynności ma wpływ czy biegły powinien w ogóle podjąć się badania sprawozdań finansowych w danym podmiocie. Świadek złożyła obszernie wyjaśnienia, były one spójne, logiczne, konkretne, a świadek posiadała wiedzę w zakresie dotyczącym składanych przez nią zeznań. Świadek miała wiedzę co do sposobu i procesu przeprowadzania kontroli, wskazywała jakie czynności powinny być podjęte przez biegłego przed i w trakcie przeprowadzanej kontroli, do czego biegły powinien się odnieść, a także

wyszczególniła jakie dokumenty były udostępnione oskarżonemu przed sporządzeniem opinii – wskazując, że ich treść wskazywała jednoznacznie na znaczne nieprawidłowości istniejące w (...), do których biegły powinien się odnieść, czego - jak wynika z przedmiotowej opinii - nie uczynił.

Nie było również podstaw, aby odmówić wiary M. N., który miał wiedzę co do okoliczności, na które zeznawał, jest bowiem zawodowcem. Wskazał, że gdyby to on miał się podjąć w pierwszej połowie 2013r. zbadania sprawozdań finansowych (...), nie zrobiłby tego, a gdyby się podał – byłby bardzo sceptyczny, w opinii natomiast wymieniłby wszystkie istotne elementy ryzyka i stanowiące zagrożenie. Świadek przeprowadzał kontrolę w firmie (...) Sp. z o.o. razem z A. J. (2) i J. N.. Świadek podał, jakie czynności powinien podjąć biegły przy sporządzaniu opinii z badania sprawozdań finansowych. Nadto świadek potwierdził kwestię, o której mówiła A. J. (2), a mianowicie, iż biegły powinien odnieść się do ustaleń innych organów kontroli, wskazując, iż odniesienie to powinno pozostać w związku z badanym sprawozdaniem

finansowym. Kluczową kwestią przedstawioną przez świadka było to, że biegły w czasie badania sprawozdań finansowych powinien zawsze wykazywać się sceptycyzmem zawodowym, a pojawiające się wątpliwości można zweryfikować na różne sposoby. Zeznania świadka były jasne, spójne i konkretne, M. N. jest zawodowcem, w związku z czym mógł w swoich zeznaniach odnieść się do kwestii sposobu sporządzenia opinii przez oskarżonego, a także ich oceny.

Świadek J. N. wspólnie z A. J. (2) i M. N. przeprowadzała kontrolę w firmie (...) Sp. z o.o. Świadek potwierdziła to, o czym mówili w/w świadkowie, a mianowicie, że celem badania sprawozdań finansowych jest wydanie opinii przez biegłego rewidenta w zakresie czy wskazane w danym sprawozdaniu finansowym kwoty w istotnych aspektach odzwierciedlają stan rzeczywisty w badanej jednostce na dany dzień. Świadek podała – co było spójne z treścią zeznań w/w świadków – że obowiązkiem rewidenta jest zapoznanie się w trakcie kontroli z protokołami innych organów, które prowadziły kontrolę za okres objęty

badaniem. Świadek podała nadto, że według niej na podstawie zebranych dokumentów pojawiły się przesłanki braku możliwości kontynuacji działalności (...) w roku następnym po 2013r. (świadek wskazała, że przemawiały za tym wyniki kontroli przeprowadzonych przez (...) oraz Centralę (...)). Do takich kwestii, jej zdaniem, biegły powinien odnieść się w opinii i raporcie, czego brakowało w opiniach oskarżonego. Świadek podkreśliła, że sposób w jaki biegły rewident powinien się zachować określony jest w Krajowych Standardach Rewizji (...) nr 1. Świadek, podobnie jak M. N., powołała się na sceptycyzm zawodowy, którym winien kierować się biegły rewident przy sporządzaniu opinii sprawozdań finansowych. Świadek podkreśliła, że największą nieprawidłowością było niewykazanie w opiniach przez oskarżonego zagrożenia działalności (...) – wskazanie zagrożenia działalności jest bowiem najistotniejsze z punktu widzenia użytkowników sprawozdania finansowego. Natomiast opinia sporządzona przez oskarżonego nie odzwierciedlała faktycznej sytuacji w (...) na tamtą chwilę. Świadek jako osoba posiadająca

		<p>fachową wiedzę w temacie, którego dotyczyły jej zeznania była dla Sądu wiarygodnym świadkiem, a wspólnie z treścią zeznań A. J. (2) i M. N., te złożone przez J. N. wyszczególniły nieprawidłowości, których dopuścił się oskarżony przy wydaniu przedmiotowych opinii.</p>
<p>Zeznania M. G. (1), J. P. i M. G. (2)</p>	<p>Nie było podstaw do nieprzyznania wiary M. G. (1), J. P. i M. G. (2). M. G. (1), były wiceprezes (...), podał, że podpisał umowę o sporządzenie sprawozdań finansowych z ramienia (...) oraz, że umowę podpisała także J. P., co korelowało z treścią w/w umowy. Generalnie zeznania świadka były wiarygodne, ale dotyczyły one wyłącznie samego faktu przeprowadzenia badania przez oskarżonego, zawarcia w tym celu umowy ze spółką oskarżonego, a także przebiegu samego badania, tj. że w dużej mierze odbywało się ono w siedzibie (...) na podstawie dokumentów przekazanych przez (...) biegłym - - co nie było kwestionowane w toku niniejszego postępowania. Świadek potwierdził również przeprowadzenie kontroli w (...) przez (...) i (...). Nie miał on natomiast wiedzy na temat sposobu działania oskarżonego przy sporządzaniu opinii. Świadek J. P. potwierdziła</p>	

okoliczności, o których mówił M. G. (1). Podała, że oskarżony przy sporządzaniu opinii korzystał z wszystkich ksiąg i zapisów księgowych (...). Świadek podała okoliczności zawarcia umowy, nie posiadała jednak szczegółowej wiedzy w zakresie sporządzania przez oskarżonego przedmiotowej opinii, poza wskazaniem, które z dokumentów zostały mu udostępnione przez (...) w tym celu. Świadek M. G. (2) podał, że podpisywał jedną z umów z ramienia (...). Jego zeznania były zgodne z treścią umowy, a także z zeznaniami M. G. (1) i J. P.. Wskazał także jakie dokumenty zostały przedłożone oskarżonemu, na podstawie których D. S. sporządził przedmiotową opinię.

Zeznania W. S.

Zeznania świadka były dla Sądu wiarygodne. Świadek wskazał, że opinia oskarżonego o sprawozdaniach finansowych (...) za lata 2012 i 2013 posiadała braki - nie wskazywała błędów, czy też nierzetelności przedmiotowych sprawozdań za wskazane lata, mimo że sprawozdania te nie odzwierciedlały rzeczywistej sytuacji Kasy, w szczególności w obszarze działalności

	<p>kredytowej. Świadek w swoich zeznaniach odniósł się także do ogólnej sytuacji (...), nakreślając problemy, które zaczęły się pojawiać w Kasie oraz ich wpływ na działalność Kasy.</p>	
<p>Zeznania W. K., P. W., R. S., P. G., I. T., A. K., K. D., A. F. i K. W.</p>	<p>Zeznania świadków były wiarygodne w zakresie w jakim potwierdzili, że (...) zlecił firmie (...) Sp. z o.o. sporządzenie opinii z badania sprawozdań finansowych Kasy za lata 2012 i 2013, a także w części, w które przedstawili jakie stanowiska zajmowali w tej spółce, kto należał do zespołu badawczego oskarżonego przy sporządzaniu przedmiotowych opinii, a także jakie były obszary badań poszczególnych członków zespołu przy badaniu działalności (...).</p>	
<p>Zawiadomienie o przestępstwie wraz z załącznikami; uchwała nr (...) w sprawie raportu z kontroli; opinia i raport z badania za rok obrotowy 2012; sprawozdanie finansowe (...) za 2012 rok; opinia i raport z badania za rok obrotowy 2013; sprawozdanie finansowe (...) za 2013 rok; raport z kontroli wraz z protokołem nr (...); pismo z dn. 12.04.2016 r.; informacja KKN w sprawie zastrzeżeń do protokołu kontroli</p>	<p>Dokumenty zebrane w sprawie Sąd ocenił jako wiarygodne i w pełni przydatne dla rozstrzygnięcia. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w przepisanej formie, strony nie kwestionowały ich prawdziwości, a Sąd nie miał podstaw, by czynić to z urzędu.</p>	

planowej; wystąpienie pokontrolne; pismo z dn. 27.09.2016 r.; aneks do raportu z kontroli z dn. 27.09.2016 r.; wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego; aneks do raportu z kontroli z dn. 22.11.2016 r.; aneks do wystąpienia pokontrolnego; pismo z dn. 07.11.2016 r.; odpis KRS; życiorys zawodowy; odpis postanowienia z dn. 05.02.2015 r.; pismo z dn. 10.03.2017 r.; pismo PO w G. z dn. 03.03.2017 r.; postanowienie z dn. 19.03.2015 r.; sprawozdanie podkomisji nadzwyczajnej do spraw realizacji ustaw o (...); odpis protokołu z kontroli doraźnej w (...) przeprowadzonej przez Krajową (...); zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa; protokół pokontrolny (...); pismo PO w B.; raporty pokontrolne (...); zawiadomienie o wszczęciu post. administracyjnego; decyzja z dn. 04.11.2014 r.; pismo PO w W. z dn. 31.05.2017r.; wydruk KRS (...); umowa z dn. 10.10.2013 r.; umowa z dn. 03.07.2013 r.; pismo PO w G. z dn. 28.08.2017 r.; pismo Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego (...) z dn. 30.08.2017 r.; pismo z dn. 17.10.2017 r.; protokoły weryfikacji badania sprawozdania finansowego; protokół oględzin; pismo PO

<p>W. – P. w W. z dn. 07.02.2017 r. wraz z załącznikami; pismo (...) z dn. 06.02.2018 r.; dane o karalności – D. S.; kserokopie akt XXIII Gz 687/16 Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy; pismo pełnomocnika syndyka z dn. 24.04.2018 r. wraz z załącznikami; pismo PO w G. z dn. 12.04.2018 r.; pismo Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego (...) z dn. 17.04.2018r.; harmonogram działań (...) ws. (...); kserokopia artykułu prasowego; kalendarium afery (...); dokumentacja przedłożona przez oskarżonego w dniu 01.10.2020r.; dokumentacja przedłożona przez oskarżonego w dniu 21.01.2021r.;</p>			
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>Wyjaśnienia oskarżonego D. S.</p>	<p>Na niewiarę zasługiwały wyjaśnienia oskarżonego, gdyż ich treść została podważona pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym,</p>	

		<p>w szczególności w postaci obszernej dokumentacji oraz zeznań świadków. Zdaniem Sądu, złożenie wykrętnych i - co znamienne - bardzo obszernych wyjaśnień (które nierzadko odbiegały w swej treści od okoliczności związanych z zarzucanymi D. S. czynami) przez oskarżonego, było wyłącznie przyjętą przez niego linią obrony i próbą uniknięcia odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwa.</p>
<p>Zeznania W. K., P. W., R. S., P. G., I. T., A. K., K. D., A. F. i K. W.</p>	<p>Sąd odmówił wiary świadkom w zakresie w jakim podawali, że nie zapoznawali się z dokumentacją pokontrolną z kontroli przeprowadzonych w (...) przez (...) i (...), gdyż dokumentacja ta została udostępniona oskarżonemu przed sporządzeniem opinii. Trudno uznać również za wiarygodne zeznania świadków w zakresie, w którym podali, że ich zdaniem w czasie przeprowadzanego badania nie wykazano zagrożeń dla dalszej działalności (...), gdyż przeczyły temu informacje wynikające z protokołów pokontrolnych (...) i (...).</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (pkt I i II wyroku)	D. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że oskarżony D. S. swoim działaniem wyczerpał znamiona zarzucanych mu czynów z art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.</p> <p>D. S. niewątpliwie wydał opinię o sprawozdaniu finansowym i stanowiących podstawę jego sporządzenia księgach rachunkowych (...) w W. za rok 2012 oraz opinię o sprawozdaniu finansowym i stanowiących podstawę jego sporządzenia księgach rachunkowych (...) w W. za rok 2013.</p> <p>Celem sporządzenia przedmiotowych opinii było wskazanie, czy sprawozdania finansowe są zgodne z zastosowanymi zasadami rachunkowości oraz czy w sposób rzetelny przedstawiają sytuację majątkową i finansową (...) oraz wynik finansowy</p>			

tego podmiotu. Wymagania dotyczące tego, jakie elementy powinny się znaleźć w takiej opinii wynikały z art. 65 ust. 2-7 ustawy o rachunkowości (przepis ten został uchylony), a także Krajowe Standardy Rewizji Finansowej wydane przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów, zatwierdzone przez Komisję Nadzoru Audytowego. Opinia taka powinna być bezstronna i niezależna. Natomiast sporządzenie opinii niezgodnej ze stanem faktycznym oznacza zarówno zamieszczenie w niej danych, które nie są prawdziwe, jak i pominięcie danych, będących istotnymi dla opinii.

Jak wykazało niniejsze postępowanie w/w opinie, sporządzone przez oskarżonego nie były opiniami rzetelnymi, gdyż nie były zgodne ze stanem faktycznym dotyczącym sytuacji finansowo-majątkowej (...) w latach 2012 i 2013, czyli w okresie badanym.

Okolicznością pozostającą poza wszelką wątpliwością Sądu jest to, że D. S. w czasie sporządzania przedmiotowych opinii posiadał wiedzę o kontrolach przeprowadzonych wobec (...) przez Głównego Inspektora (...)

Finansowej (dalej (...)) oraz Komisję Nadzoru Finansowego (dalej (...)). Protokoły pokontrolne będące wynikiem tych kontroli były oskarżonemu udostępnione. Natomiast z ich treści wyłaniał się negatywny obraz stanu sytuacji majątkowej i finansowej (...). Kontrole te wykazały bowiem wiele istniejących nieprawidłowości i naruszeń w zakresie działalności Kasy, które rzutowały na dalszą działalność tego podmiotu, wskazując na istniejące duże zagrożenie dla kontynuacji tej działalności. W opiniach oskarżonego natomiast brak odniesień do w/w dokumentów - oskarżony nie ocenił w jakikolwiek sposób stwierdzonych przez (...) i (...) naruszeń, które, jak wynika z protokołów pokontrolnych (...) i (...), stanowiły zagrożenie dla dalszej działalności (...). D. S. w wydanych opiniach nie tylko nie zwrócił uwagi na te odniesienia, ale też nie ocenił ryzyka ich wystąpienia. Istotnym było także to, że oskarżony w wydanych opiniach ustalił poziom istotności badania na niewłaściwym poziomie, co mogło mieć wpływ na zaniechanie wprowadzenia wymaganych korekt i ostatecznie doprowadzić do zniekształcenia sprawozdania finansowego. Oskarżony

wprowadzić wyraził
zastrzeżenia do opinii
z badania sprawozdań
finansowych jednostki,
dotyczących wyceny
instrumentów
finansowych oraz
rozliczania odsetek od
pożyczek
renegocjowalnych, ale nie
wskazał na zasięg i nie
określił wielkości wpływu
zakwestionowanego
zjawiska na sprawozdania
finansowe.

Wszystkie wymienione
wyżej naruszenia
zaistniały w wydanych
przez oskarżonego
opiniach, gdyż oskarżony
nie dochował ciężącego
na nim sceptycyzmu
zawodowego,
wynikającego z art.
69 ustawy z dnia
11 maja 2017r. o
biegłych rewidentach,
firmach audytorskich oraz
nadzorze publicznym.
Pojęcie zawodowego
sceptycyzmu zostało
zdefiniowane w art. 68 pkt
2 u.b.r., który stanowi, że
należy przez nie rozumieć
postawę polegającą na
krytycznym nastawieniu
biegłego rewidenta lub
firmy audytorskiej,
czujności wobec
warunków mogących
wskazywać na ewentualne
zniekształcenie
spowodowane błędem lub
oszustwem oraz krytyczną
ocenę dowodów.

Koncepcja zawodowego
sceptycyzmu została
przejęta z Krajowego

Standardu Badania 200 w brzmieniu nadanym przez (...) (załącznik nr 1.1 do uchwały nr 2041/37a/2018 Krajowej Rady Biegłych Rewidentów z 5.03.2018 r.), w którym zawodowy sceptycyzm oznacza postawę cechującą się dociekliwością, wyczuleniem na warunki mogące wskazywać na możliwe zniekształcenie spowodowane błędem lub oszustwem oraz krytycyzmem przy ocenie dowodów badania. Z kolei biegły rewident, planując i przeprowadzając badanie, zachowuje zawodowy sceptycyzm, przyjmując, że mogą istnieć okoliczności powodujące istotne zniekształcenie sprawozdań finansowych. W (...) 200 stwierdza się również, że zawodowy sceptycyzm obejmuje np. wyczulenie na: dowód badania sprzeczny z innym uzyskanym dowodem badania, informacje podważające wiarygodność dokumentów oraz odpowiedzi na pytania, wykorzystywanych jako dowód badania, warunki mogące wskazywać na możliwość oszustwa, okoliczności wskazujące na potrzebę przeprowadzenia dodatkowych procedur badania oprócz tych wymaganych przez Międzynarodowe Standardy Badania.

Zachowanie zawodowego sceptycyzmu podczas badania jest niezbędne, jeżeli np. biegły rewident zamierza zmniejszyć ryzyko: przeoczenia nietypowych okoliczności, nadmiernego generalizowania przy wyciąganiu wniosków na podstawie obserwacji zebranych podczas badania, stosowania nieodpowiednich założeń przy ustalaniu rodzaju, rozłożenia w czasie i zakresu procedur badania oraz ocenie ich wyników. Zawodowy sceptycyzm jest niezbędny do krytycznej oceny dowodów badania. Obejmuje on kwestionowanie sprzecznych dowodów badania oraz wiarygodności dokumentów i odpowiedzi na zapytania i innych informacji uzyskanych od kierownictwa i osób sprawujących nadzór. Obejmuje także ocenę wystarczalności i odpowiedniości uzyskanych dowodów badania w świetle określonych okoliczności, np. gdy w przypadku występowania czynników ryzyka oszustwa dany dokument, ze swej istoty podatny na oszustwo, jest jedynym potwierdzającym dowodem znaczącej kwoty sprawozdania finansowego. Biegły rewident może uznać zapisy i dokumenty za prawdziwe, o ile nie

ma podstaw, by sądzić, że jest inaczej. Niemniej biegły rewident jest zobowiązany do oceny wiarygodności informacji wykorzystanych jako dowody badania. W przypadku wątpliwości co do wiarygodności informacji lub znamion możliwości oszustwa (np. jeżeli warunki rozpoznane w trakcie badania prowadzą biegłego rewidenta do przekonania, że dokument może nie być autentyczny lub że warunki w dokumencie mogły zostać sfalszowane)

Międzynarodowe Standardy Badania wymagają od biegłego rewidenta przeprowadzenia dalszego dochodzenia i ustalenia, jakie modyfikacje lub uzupełnienie procedur badania są niezbędne do wyjaśnienia sprawy. Nie można oczekiwać od biegłego rewidenta, że pominięte wcześniejsze doświadczenie dotyczące uczciwości i prawości kierownictwa jednostki i osób sprawujących nadzór. Niemniej przekonanie, że kierownictwo oraz osoby sprawujące nadzór są uczciwe i prawe, nie zwalnia biegłego rewidenta od konieczności zachowania zawodowego sceptycyzmu ani nie upoważnia go do poprzestania na mniej niż przekonujących dowodach

badania przy uzyskiwaniu wystarczającej pewności.

Zachowanie zawodowego sceptycyzmu jest szczególnie ważne w przypadku wystąpienia zniekształcenia sprawozdania finansowego spowodowanego oszustwem. W tym kontekście problematykę zawodowego sceptycyzmu ujmuje się w (...) 240 w brzmieniu (...) 240 regulującym odpowiedzialność biegłego rewidenta podczas badania sprawozdań finansowych dotyczących oszustw (załącznik nr 1.5 do uchwały nr 2041/37a/2018 Krajowej Rady Biegłych Rewidentów z 5.03.2018 r.). W standardzie tym stwierdza się, że zachowanie zawodowego sceptycyzmu wymaga stałego dociekania, czy uzyskane informacje oraz dowody badania wskazują na istnienie istotnego zniekształcenia spowodowanego oszustwem. Zachowanie zawodowego sceptycyzmu uwzględnia również rozważenie wiarygodności informacji, które mogłyby być użyte jako dowód badania, w tym tam, gdzie zachodzi potrzeba, przegląd kontroli nad procesem przygotowania i obróbką informacji. Ze względu na cechy oszustwa zachowanie

przez biegłego rewidenta zawodowego sceptycyzmu jest szczególnie ważne przy rozważaniu ryzyka istotnego zniekształcenia spowodowanego oszustwem. Mimo iż biegły rewident nie może całkowicie podważać znaczenia wcześniejszego doświadczenia wskazującego na uczciwość kierownictwa i osób sprawujących nadzór, zachowanie postawy zawodowego sceptycyzmu jest szczególnie ważne w trakcie rozważania ryzyka istotnego zniekształcenia spowodowanego oszustwem z uwagi na to, że mogły się zmienić okoliczności. Jednocześnie zwraca się uwagę, że badanie przeprowadzane zgodnie z (...) rzadko obejmuje ocenę autentyczności dokumentów, a biegły rewident nie jest przeszkolony do oceny autentyczności dokumentów ani nie oczekuje się od niego, aby był ekspertem w tej dziedzinie. Jednakże jeżeli biegły rewident zidentyfikował warunki, które każą mu uznać, że dokument może być nieautentyczny lub postanowienia określone w dokumencie zostały zmienione, o czym nie został poinformowany, możliwe procedury dochodzeniowe mogą obejmować uzyskanie potwierdzeń bezpośrednio

od stron trzecich oraz skorzystanie z pomocy rzeczoznawcy w celu orzeczenia o autentyczności dokumentu.

Jeśli chodzi o komentowaną regulację ustawową, to po pierwsze, stwierdza się, że biegli rewidenci oraz firmy audytorskie mają obowiązek zachowania zawodowego sceptycyzmu w trakcie badania, w tym w trakcie jego planowania, jak również w szczególności przy ocenie szacunków dotyczących wartości godziwej i utraty wartości aktywów, rezerw oraz przyszłych przepływów pieniężnych, o ile mają one znaczenie dla zdolności badanej jednostki do kontynuowania działalności. Eksponuje się zatem ten aspekt postawy biegłego rewidenta bądź firmy audytorskiej, który ukierunkowany jest na wyrażenie oceny co do tego, czy działalność badanej jednostki w kolejnym roku obrotowym, przy założeniu warunków istniejących w roku badanym, nie jest zagrożona. Ma to kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa obrotu gospodarczego, zwłaszcza dla oceny wiarygodności badanej jednostki, którą

niewątpliwie kształtuje
opinia biegłego rewidenta.

W art. 69 ust. 2 u.b.r. skonkretyzowano również, na czym dokładnie ma polegać zawodowy sceptycyzm. Stwierdza się bowiem, że jest to postawa zakładająca przyjęcie, że mogą zaistnieć okoliczności, w tym błąd lub oszustwo, powodujące istotne zniekształcenia sprawozdań finansowych podlegających badaniu, bez względu na wcześniejsze doświadczenia biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej, dotyczące uczciwości i rzetelności, kierownictwa badanej jednostki oraz osób odpowiedzialnych za zarządzenie badaną jednostką, w tym jej ład korporacyjny. Innymi słowy, chodzi o swoiste nastawienie biegłego rewidenta, które ma na celu zachowanie szczególnej czujności wobec ryzyka zniekształcenia sprawozdania finansowego wskutek błędu lub oszustwa. Przystępując do badania, biegły rewident powinien zatem, niejako zakładać, że z taką sytuacją ma do czynienia. Wydaje się, że tego typu oczekiwanie formułowane przez ustawodawcę powoduje, że biegły rewident zaczyna spełniać rolę „śledczego”, a obowiązek rzetelnego i

starannego przeprowadzenia badania zamienia się w celowe poszukiwanie błędów lub oszustw, do czego akurat biegły rewident nie jest powołany, tym bardziej że zakres jego kompetencji jest ograniczony. Nie zmienia to faktu, że akurat w przypadku biegłych rewidentów zarówno zawodowy sceptycyzm, jak i tzw. zawodowy osąd ma kluczowe znaczenie dla oceny zdarzeń, faktów czy okoliczności w ramach wykonywania przez nich czynności rewizji finansowej. Na kwestię tę zwraca się szczególną uwagę w doktrynie. Przykładowo A.J. K. uznaje, że „zawodowy osąd jest jedną z podstawowych koncepcji metodologicznych badania sprawozdań finansowych. W praktyce oznacza zastosowanie zawodowej wiedzy w procesie podejmowania decyzji, dotyczących badania, gdy możliwe są alternatywne rozwiązania, niewynikające bezpośrednio z postanowień standardów. (...) Zawodowy sceptycyzm oznacza krytyczne nastawienie umysłu i krytyczną ocenę dowodów badania” (A.J. Konopacki, Ryzyko badania w rewizji sprawozdań finansowych. Procedury szacowania i dokumentowania, Warszawa 2008, s. 15). Z kolei w ocenie J.B. Z. zawodowy osąd stosowany

jest w razie występowania niepewności i ryzyka, co w przypadku rewizji finansowej oraz księgowości dotyczy takich obszarów, jak np.:

1) ocena prawdopodobieństwa, czy uzyskane informacje i przyjęte przez jednostkę założenia, dotyczące np. przychodów ze sprzedaży, są uzasadnione w świetle sytuacji w branży i gospodarce;

2) wybór między różnymi możliwościami postępowania (jako przykład może tu posłużyć wybór między przewidzianymi do stosowania technikami badania, takimi jak: inspekcje, pytania kierownictwa jednostki i innych osób czy też potwierdzenia);

3) ocena dokumentacji rewizyjnej, np. czy dokumentacja w postaci potwierdzeń, w porównaniu z innymi dowodami badania, dostarcza właściwych merytorycznie (odpowiednich) oraz wystarczających ilościowo (wystarczających) dowodów badania (J.B. Z., Zawodowy osąd jako kluczowy element rewizji finansowej, Rachunkowość (...), s. 2).

Wyniki opinii oskarżonego wskazują jednoznacznie, że D. S. przy ich sporządzaniu nie kierował

się sceptycyzmem zawodowym, wymaganym od biegłego rewidenta. Nastawienie oskarżonego cechowało się bezkrytycyzmem, brakiem czujności i brakiem krytycyzmu wobec przedłożonej mu przez (...) badanej dokumentacji. Podkreślić przy tym należy, że naruszenia wykazane w protokołach pokontrolnych (...) i (...), które były D. S. udostępnione przed badaniem były bardzo poważne, przekraczające wszelkie normy przyjęte dla działalności tego typu podmiotów, co miało niezwykle wagę dla dalszej działalności Kasy. Nie można przy tym pominąć tego, że o problemach w działalności (...) wspomniano także w mediach, co dodatkowo powinno wyczulić oskarżonego na bardzo sceptyczne podejście do danych zawartych w badanych dokumentach. Oskarżony natomiast nie tylko zagrożen dla dalszej działalności (...) nie zauważył, ale też nie odniósł się do tych stwierdzonych przez organy finansowe przeprowadzające w Kasie kontrole. Wskazać należy, że oskarżony jest osobą z długoletnim doświadczeniem zawodowym, nie jest laikiem, ale fachowcem, dysponującym wiedzą niezbędną do przeprowadzenia tego

<p>typu badań. Uchybienia, których dopuścił się oskarżony przy sporządzaniu przedmiotowych opinii nie można uznać za przeoczenia, czy omyłki, zwłaszcza biorąc pod uwagę skalę i wagę naruszeń stwierdzonych w (...). Wszystkie te okoliczności wskazują na umyślne działanie oskarżonego. O opiniach wydanych przez D. S. nie można było powiedzieć, że przedstawiały one rzeczywistą sytuację finansową (...) w badanych okresach, a osoby trzecie, które zapoznałyby się z treścią tych opinii byłyby bezsprzecznie wprowadzone w błąd co do tych okoliczności.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. S.	1.1	I	<p>Okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - skala naruszeń, których oskarżony się dopuścił, - zaniechanie sceptycyzmu zawodowego wymaganego dla biegłych rewidentów, - waga naruszeń, których dopuścił się oskarżony, - całkowity brak krytycyzmu wobec przedłożonych dokumentów. <p>Okoliczności łagodzące:</p>

			<p>- uprzednia niekaralność oskarżonego.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 225 złotych.</p>
	1.2	I	Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz wykonywania zawodu biegłego rewidenta przez okres 4 lat.
	2.1	II	<p>Okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - skala naruszeń, których oskarżony się dopuścił, - zaniechanie sceptycyzmu zawodowego wymaganego dla biegłych rewidentów, - waga naruszeń, których dopuścił się oskarżony, - całkowity brak krytycyzmu wobec przedłożonych dokumentów. <p>Okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uprzednia niekaralność oskarżonego. <p>Mając na uwadze powyższe, Sąd wymierzył oskarżonemu karę 200 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 225 złotych.</p>
	2.2	II	Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz

			wykonywania zawodu biegłego rewidenta przez okres 4 lat.
	3	1.1 i 2.1, 1.2 i 2.2	<p>Sąd połączył orzeczone w punktach 1.1 i 2.1 jednostkowe kary grzywny i orzekł wobec oskarżonego karę łączną grzywny w wymiarze 260 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 225 złotych.</p> <p>Oskarżony nie jest osobą zdemoralizowaną, wiedzie ustabilizowane życie, pracuje, nigdy wcześniej nie był karany za przestępstwa. Przepis art. 78 ust. 1 ustawy o rachunkowości przewiduje karę grzywny lub karę pozbawienia wolności do lat 2 albo obie te kary łącznie. Zdaniem Sądu niezasadnym było wymierzanie oskarżonemu kary pozbawienia wolności, gdyż D. S. nie miał dotąd styczności ze środowiskiem przestępczym, a orzeczone wobec niego kara grzywny w w/w wymiarze jest na tyle dotkliwa, że będzie w prawidłowy sposób spełniała swoją rolę prewencji indywidualnej, a także generalnej, dając sygnał sprawcom przestępstw, że ich popełnianie nie pozostaje bez reakcji wymiaru sprawiedliwości.</p> <p>Oskarżony pracuje, uzyskuje duży dochód,</p>

posiada także majątek, zatem wykonanie przez niego kary grzywny jest realne. Konieczność uiszczenia orzeczonej w wyroku kary grzywny będzie namacalnie odczuwalne przez oskarżonego. Okoliczności niniejszej sprawy, a mianowicie duże znaczenie jakie opinie sporządzone przez oskarżonego mogły mieć dla oceny działalności (...) i możliwości dalszego jej kontynuowania wskazywało na dużą społeczną szkodliwość zarzucanych D. S. czynów. Istotnym było to, że przed przystąpieniem przez oskarżonego do badania, kontrole w (...) przeprowadziły organy finansowe, a wyniki tych kontroli były niepokojące – ich wyniki natomiast były oskarżonemu znane. Mimo tego, oskarżony się do nich nie odniósł, nie tylko nie zachowując sceptycyzmu zawodowego wobec przedstawionych mu danych, ale też nie oceniając jasno i wyraźnie stwierdzonych przez (...) i (...) naruszeń. W związku z powyższym wina i społeczna szkodliwość czynu oskarżonego była znaczna.

W miejsce zakazów orzeczonych w pkt. 1.2 i 2.2 Sąd orzekł łączny zakaz wykonywania zawodu biegłego rewidenta przez okres 6 lat. Ponieważ oskarżony dopuścił się

			zarzucanego mu czynu w związku z wykonywanym zawodem, nie stosując się do zasad wymaganych od biegłych rewidentów przy sporządzaniu opinii ze sprawozdań finansowych, a także nie zachowując sceptycyzmu zawodowego, wykazując tym samym, że nie można obdarzyć go zaufaniem w zakresie wykonywanego przez niego zawodu biegłego rewidenta, koniecznym było orzeczenie wobec niego tego zakazu. Orzeczenie tego zakazu w wymiarze 6 lat było, zdaniem Sądu, adekwatne do naruszeń, których dopuścił się D. S. przy wykonywaniu swoich zawodowych obowiązków.
5. <i>Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. <i>inne zagadnienia</i>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia</p>			

takiej instytucji przez stronę		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
4	<p>Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 7 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w wysokości 336,40 złotych oraz opłatę w wysokości 5.850 złotych. Oskarżony pracuje, uzyskuje dochód, w związku z czym nie ma podstaw do przyjęcia, że nie posiada środków na uiszczenie kosztów niniejszego postępowania.</p>	
7. Podpis		
/-/ Sędzia Robert Grześ		